
HJÄRTATS RÖST

En kvinnas
kärlek

Marie Ek Lipanovska

HJÄRTATS RÖST

En kvinnas kärlek

Marie Ek Lipanovska

©Marie Ek Lipanovska, 2024
ISBN: 978-91-985748-9-0
www.marieeklipanovska.se

EN KÄRLEK INRI

---

*Min röst är viktig
för den tillhör Gud*

Detta är en berättelse om att bryta upp från mannen och ta farväl av hans bild av kvinnan. En kvinnas historia om att föras bort av Herren Jesus Kristus och hem till en ursprunglig tillvaro.

Pastorn och krönikören Tomas Sjödin säger: "Mångfalden av röster är så oändligt viktig. Det finns någon för vilka dina ord, din andliga dialekt är hemma. Någon för vilken du får bli den människa som möter en annan och utlöser frågan: Hur kan du känna mig?"

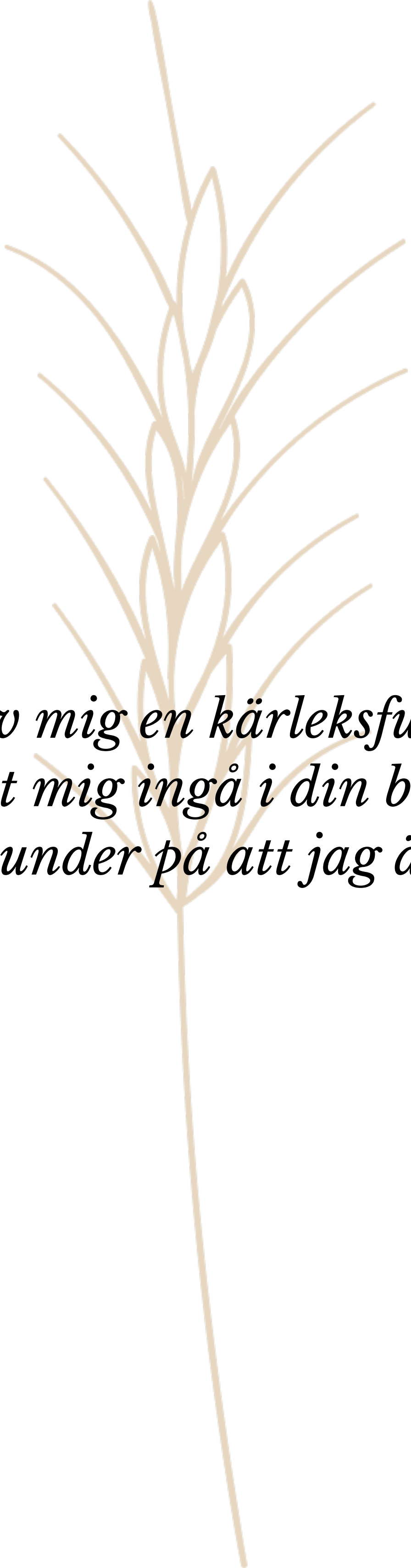
Jag saknar en andlig dialekt rakt igenom hela Bibeln. Kvinnans. Hennes ord. Hennes språk. Hennes röst. Hennes närvaro.

Denna bok är *en* kvinnas kärlek, för Gud och mannen. Den är min andliga dialekt, inte alla andra kvinnors. Vi kommer i en mångfald av smaker och dofter.

Kanske kan min andliga dialekt kännas som hemma för någon. Kanske kan denna bok utlösa frågan: Hur kan du känna mig? Jag hoppas det.

*Mitt huvud vilar på hans vänstra arm,
hans högra omfamnar mig.
(Höga Visan 2:6)*

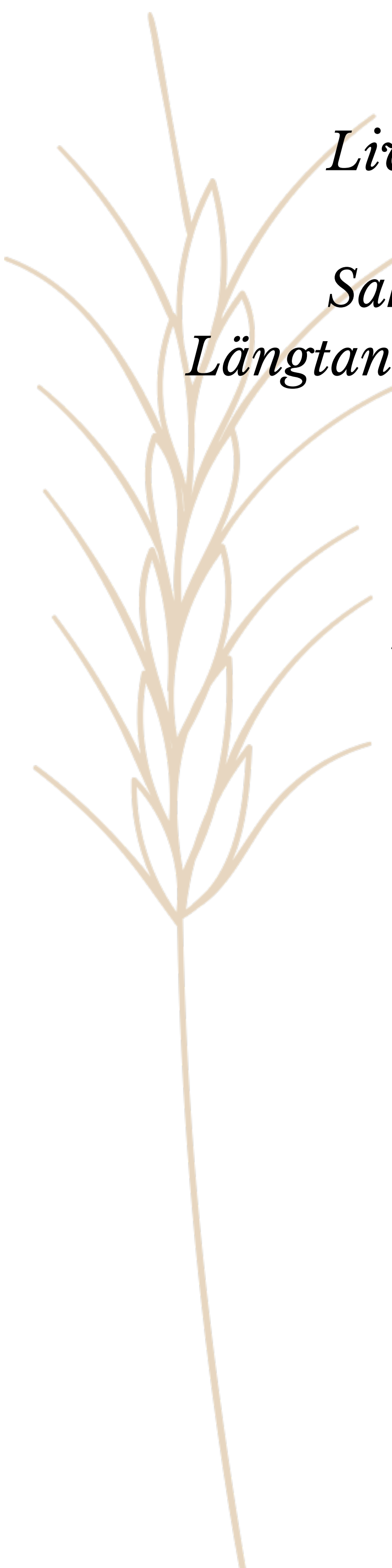

*Fader, skriv mig en kärleksfull framtid.
Låt mig ingå i din bok.
Skriv under på att jag är din.*

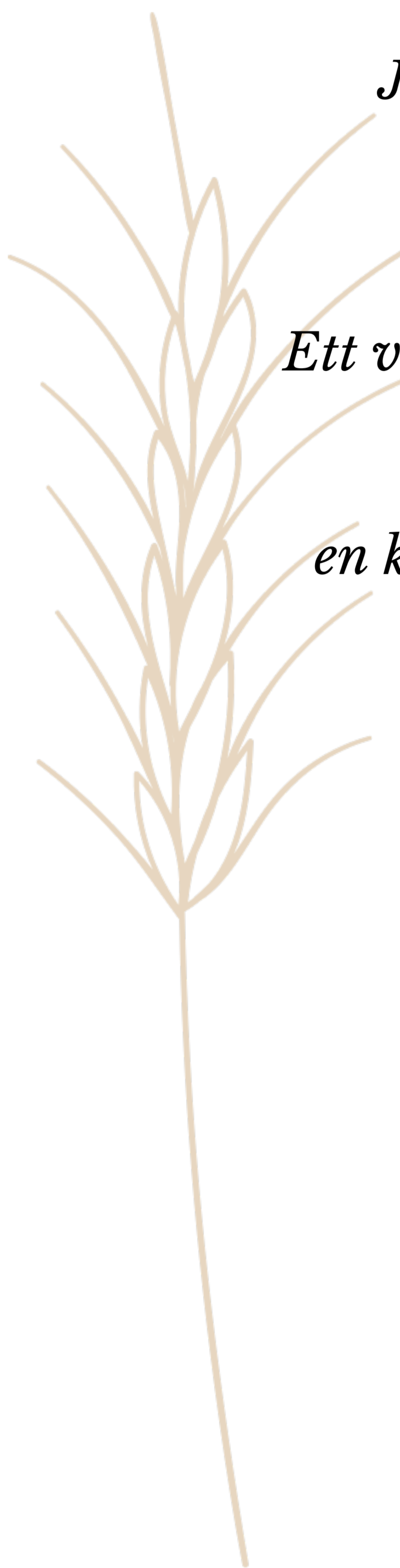
*En kvinnas kärlek.
Gör den värdefull.
Tag mig för given, Fader.
Jag är din.*

*Min kärlek Fader, är inte som din.
Min svider och gör ont.
Bröstat värker.
Livet omkring mig försvinner.
Tårarna rinner.
Saknaden bränner inombords.
Längtan finner ingen hamn att segla in i.*

*En kvinnas kärlek.
Sårbar, skir och skör.
Fader, den gör mig svag.
Kärleken.*

*Jag är som en ensam sida
som färdas med vinden.
Sökande sin plats.
En bok att tillhöra.
Ett vitt ark som vill undertecknas
med sin älskades namn.
Ett blad som vill skriva
en kärlekshistoria som är sann.*

Vem vill teckna sitt namn jämte mitt?

Vem önskar mig som sin äkta hälft?

Vem kan ej leva utan mig?

Vem kallar mig för sin?

Vem låter mig inte gå?

Vem ropar tillbaka mig?

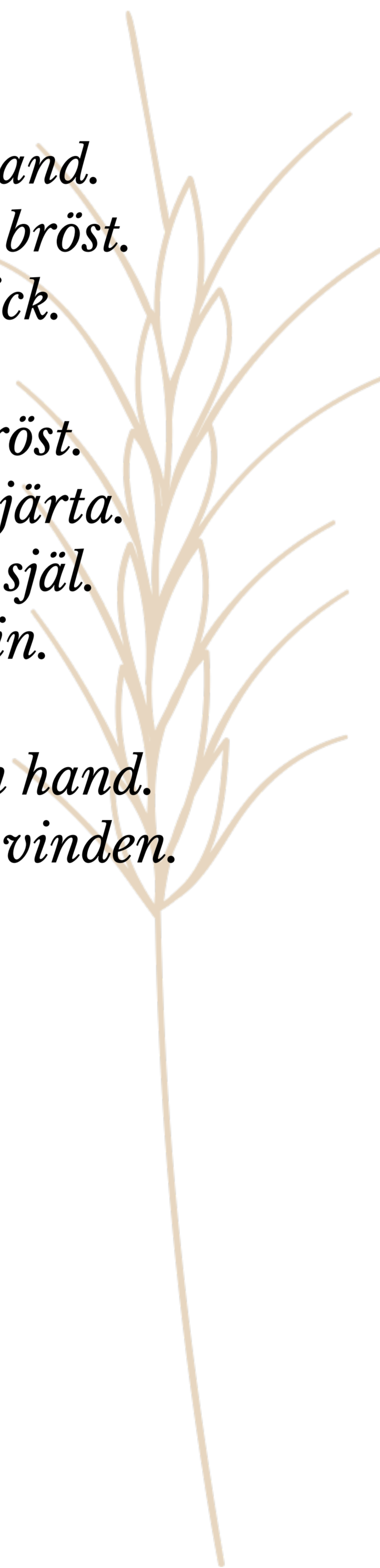
Vem säger: "Lämna mig inte!"

*Han höll mig i sin hand.
Han lade mig till sitt bröst.
Han mötte min blick.*

*Han låg vid mitt bröst.
Han rörde vid mitt hjärta.
Han talade till min själ.
Han drack mitt vin.*

*Sedan släppte han min hand.
Lät mig föras bort med vinden.
Ut över havet.
Mot okänt land.*

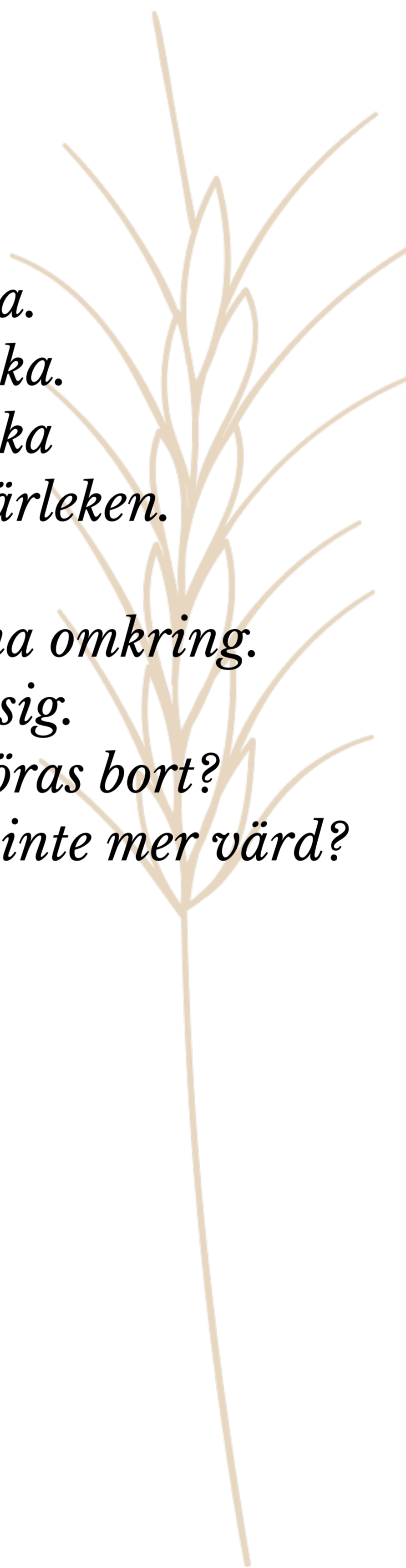
*Vad är en kvinnas kärlek mot din lag, Fader?
Vad är en kvinnas kärlek mot en hel familjs?
Vad är en kvinnas kärlek annat än kämpande,
längtande, uthållig i både tro och hopp?*

*Jag kan inte äta.
Jag kan inte dricka.
Jag kan inte tänka
på något annat än kärleken.*

*Otåligt trampar tankarna omkring.
Frågorna hopar sig.
Varför låter han mig föras bort?
Varför är en kvinnas kärlek inte mer värd?*

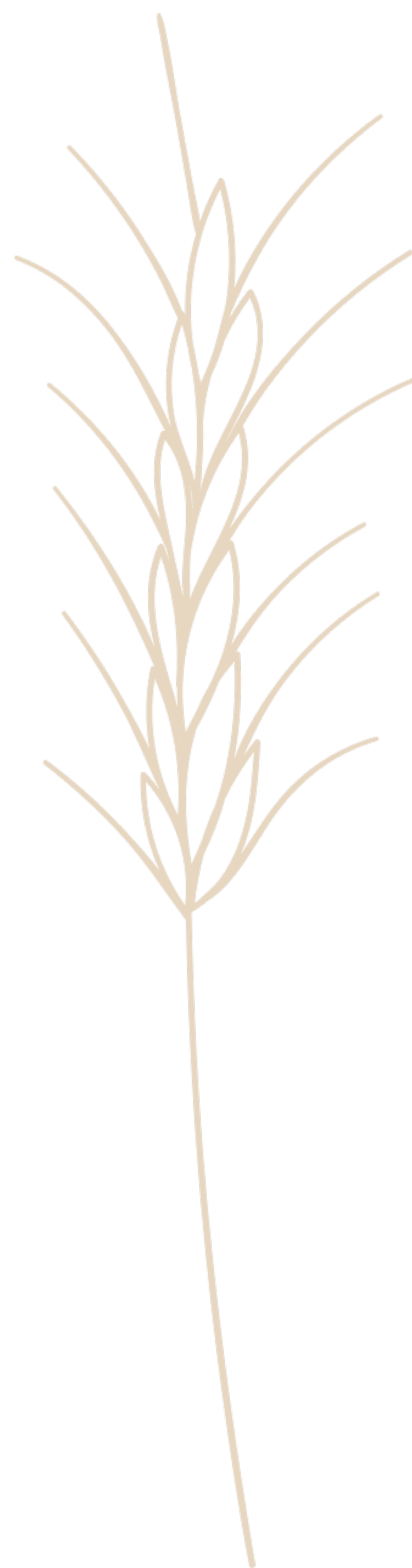

*Vem vill rama in mitt ansikte
och hänga på sin vägg?*

*Vem vaknar om natten
för att se efter att jag är kvar?*

*Vem kallar mig vid namn
med rösten full av ömhet?*

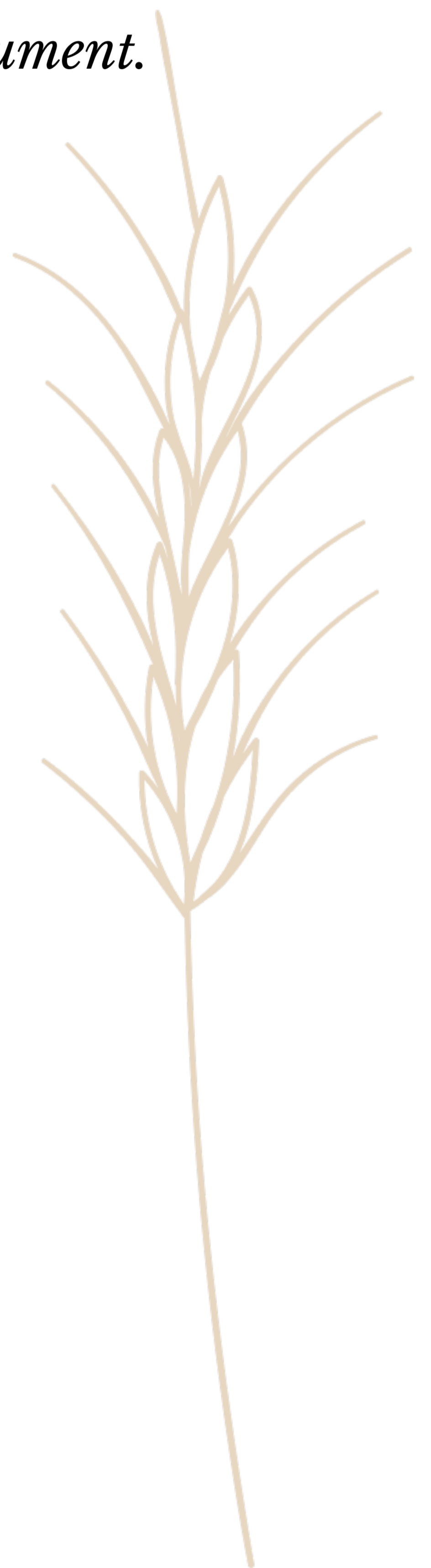

*Fader, jag kan äga allt.
Men saknar jag kärleken äger jag ingenting.*

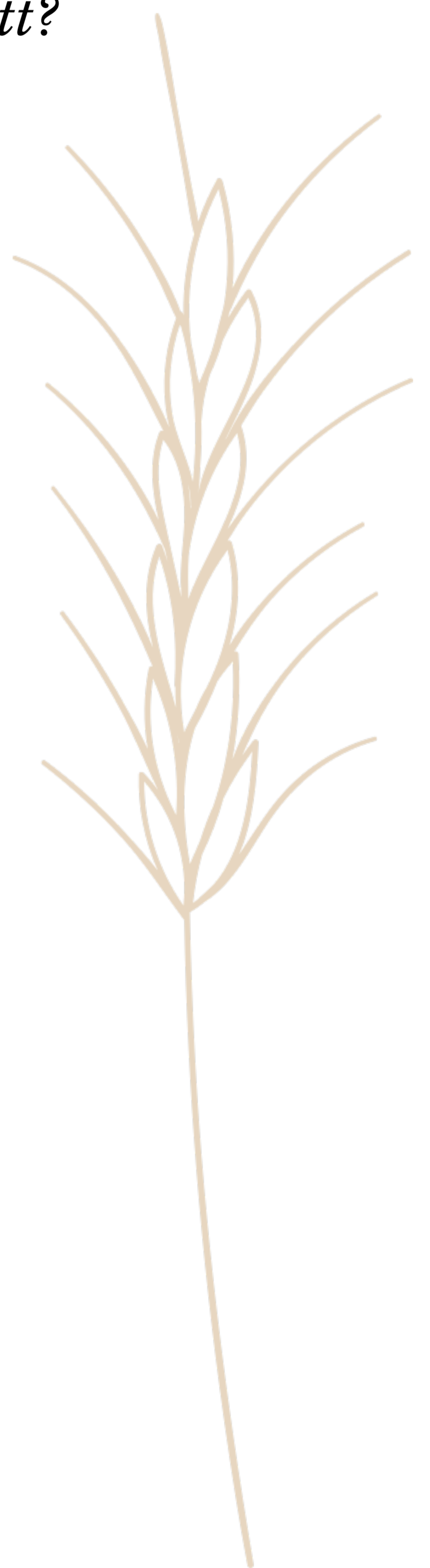
*Fader, jag kan skapa underverk.
Men saknas kärleken blir de till livlösa monument.*

*Fader, jag kan existera.
Men utan kärleken lever jag inte.*

*Vem ger bort sin frid för att bryta min ofrid?
Vem ger bort sitt liv för att jag ska få mitt?
Vem vill förlora sig i kärleken?*

*Fader, fäst mig vid dig.
Låt ditt ljus lysa upp mitt ensamma ark.
Låt din vind torka tårarna som föll.
Rör vid mig med din hand.*

*Lindra smärtan som fyller mig till kropp och själ.
Älska mig med all den kärlek jag behöver
för att komma till liv och bli till.*

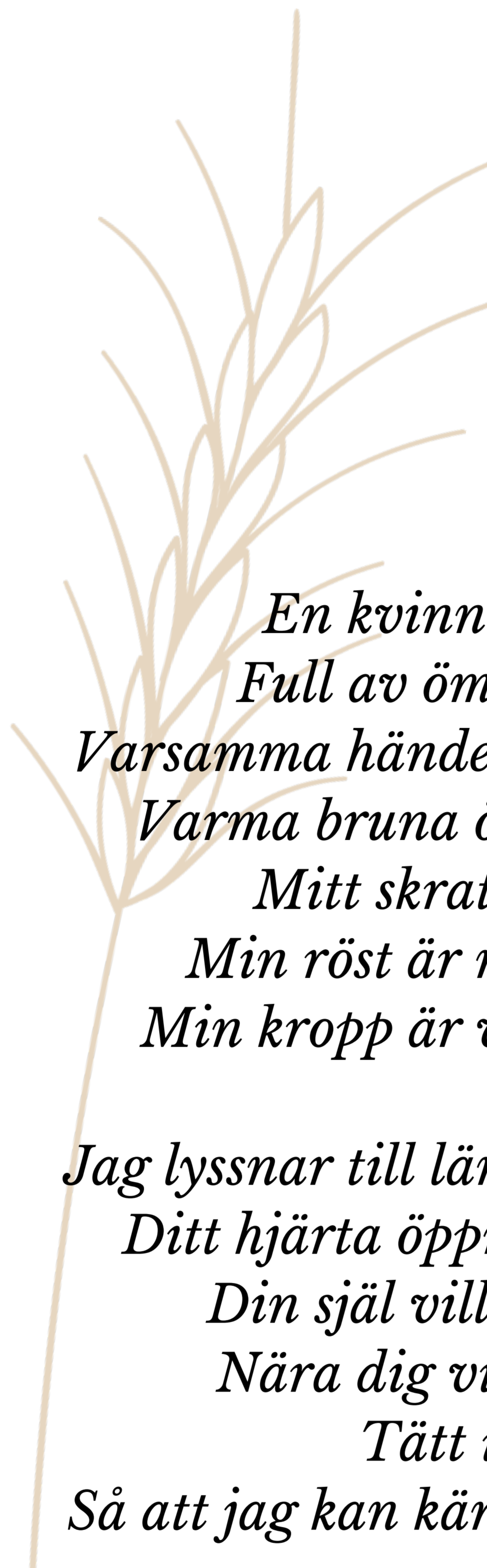

*Fader, säg att det löser sig.
Lova mig att jag kommer över honom.
Att sorgen inte blir till ett flor som döljer mitt ansikte.*

*Fader, säg att jag får uppleva kärleken igen.
Fader, torka mina tårar.*

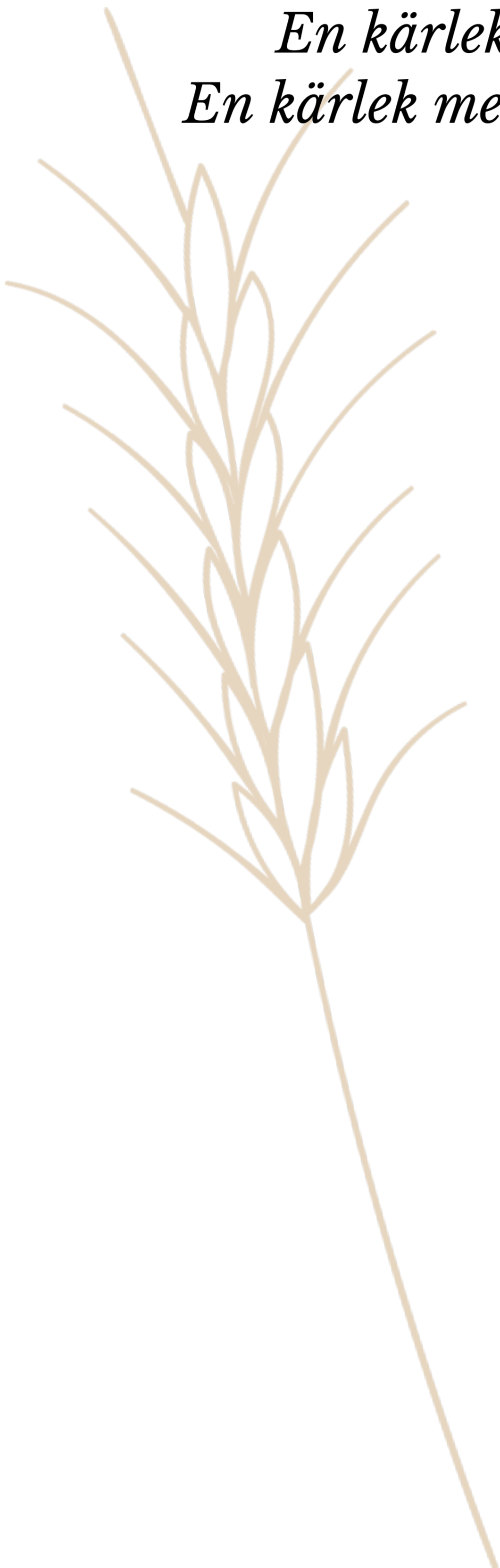

*En kvinnas kärlek.
Full av ömhet är jag.
Varsamma händer som vill beröra.
Varma bruna ögon att vila i.
Mitt skratt glittrar.
Min röst är mjuk och len.
Min kropp är varm och skön.*

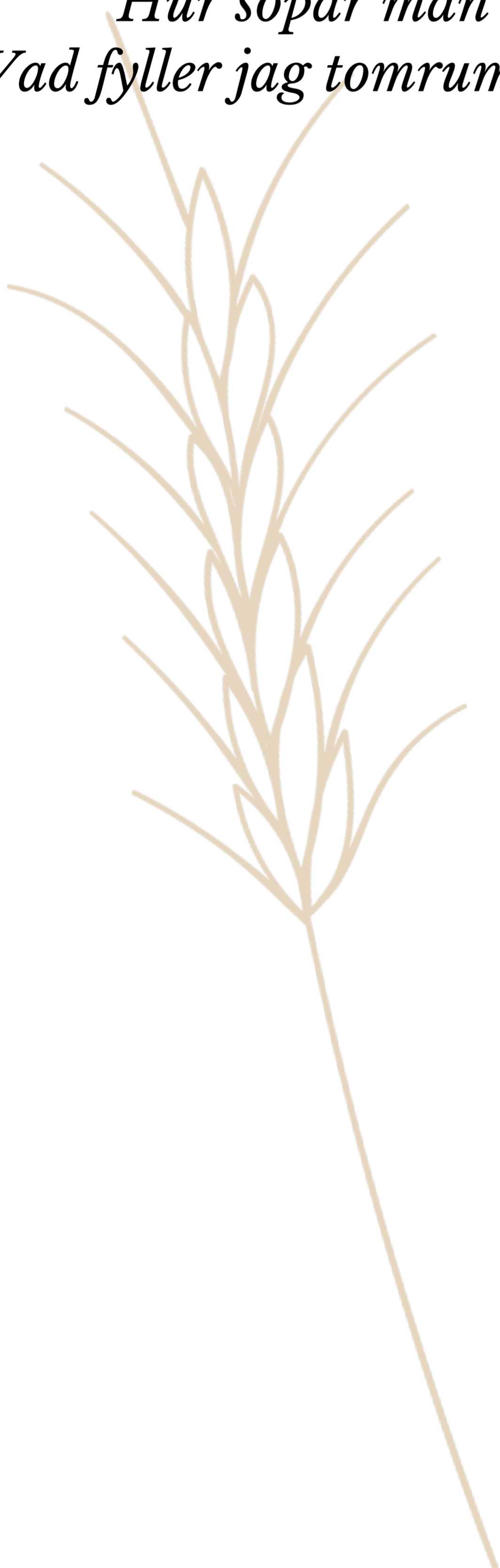
*Jag lyssnar till längtan i din kropp.
Ditt hjärta öppnar sig för mig.
Din själ vill avslöja sig.
Nära dig vill jag vara.
Tätt intill.
Så att jag kan känna dig på djupet.*

*En kvinnas kärlek.
Så mycket mer än du tycks förstå och tar emot.
En kärlek som vill mötas.
En kärlek full av närhet.
En kärlek med ett du och ett jag.*

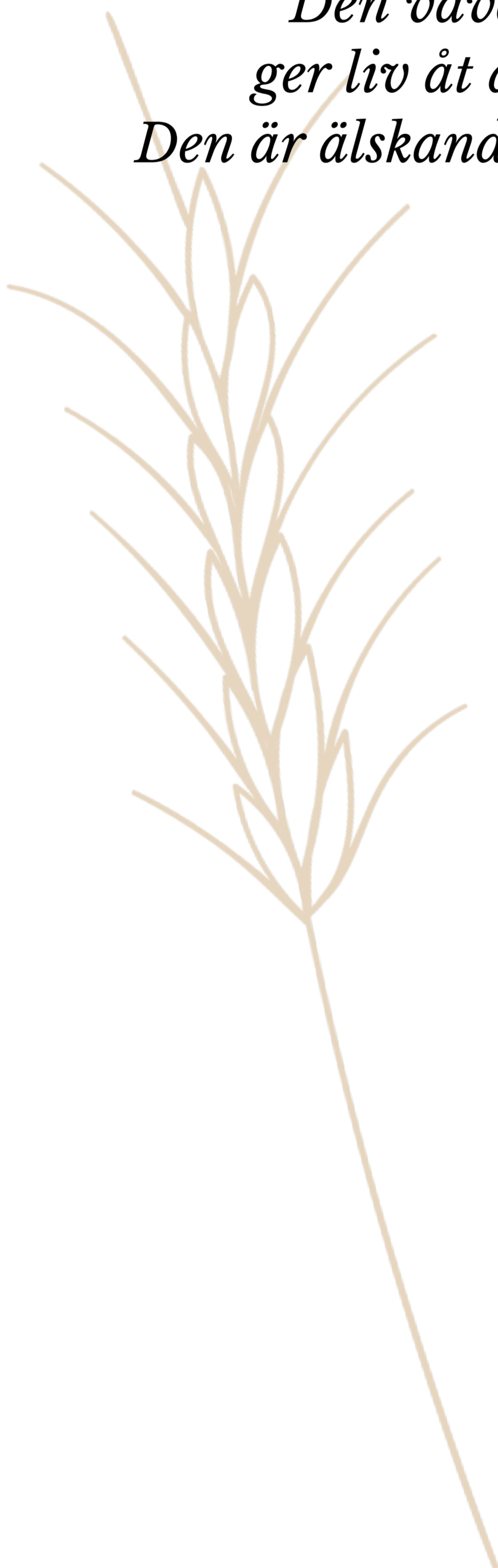

*Fader, i mitt hjärta har han flyttat in.
Hur kastar man ut kärleken?
Hur sopar man bort spåren efter den?
Vad fyller jag tomrummet med när han är borta?*

*En kvinnas kärlek.
Så mycket känslor rymmer den.
Den stärks i närvaron av sin älskade.
Den väver samman och
ger liv åt det som var dött.
Den är älskande, levande, blödande.*

*En kvinnas kärlek.
Omsorgsfull är den.
Fylld med tröst och omfamningar.
Mild och läkande.
Lindrande.
Vaggande.
Och stillande.*

*Min själ skriker av separationsångest
nu när han är borta.
Min kropp domnar bort av alla känslorna.*

*Anden doppar tåligt pennan i bläckflaskan
och för oss ut till havs.
Bort från den jag älskar med hela mitt hjärta,
min själ och min kropp.*

*Jag vill tillbaka.
In i hans famn.
In i hans hamn.*

*Jag vill inte vara isär.
Inte fara iväg.
Jag vill hem igen.*

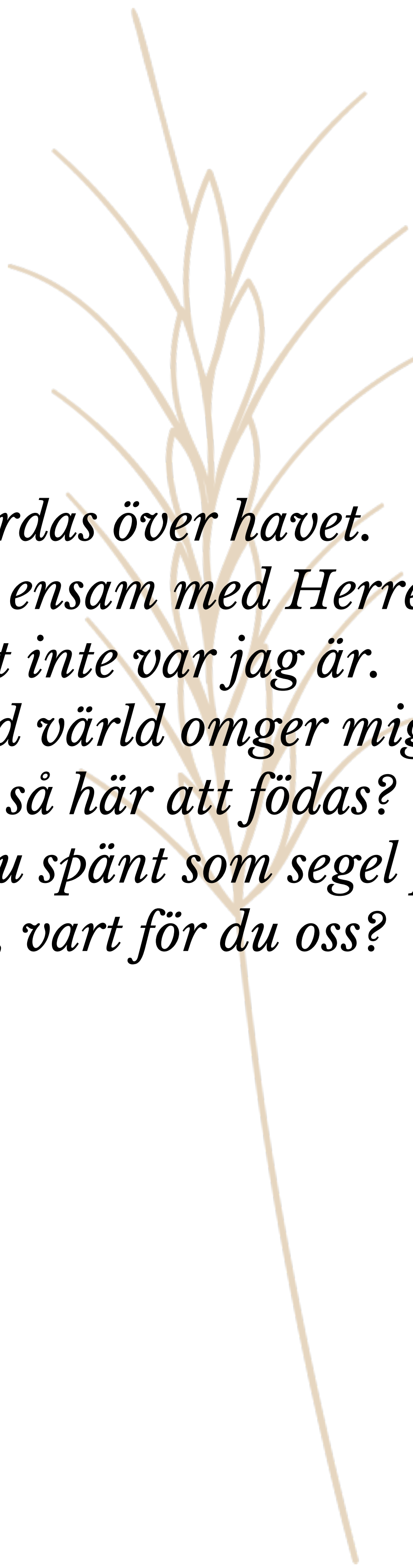
*Fader, hemma är hos dig.
I det eviga livet.*

*Fader, hemma är hos honom.
I detta liv.*

*Varför för du bort mig?
Varför skriver han inte sitt namn på mitt vita rena ark?*

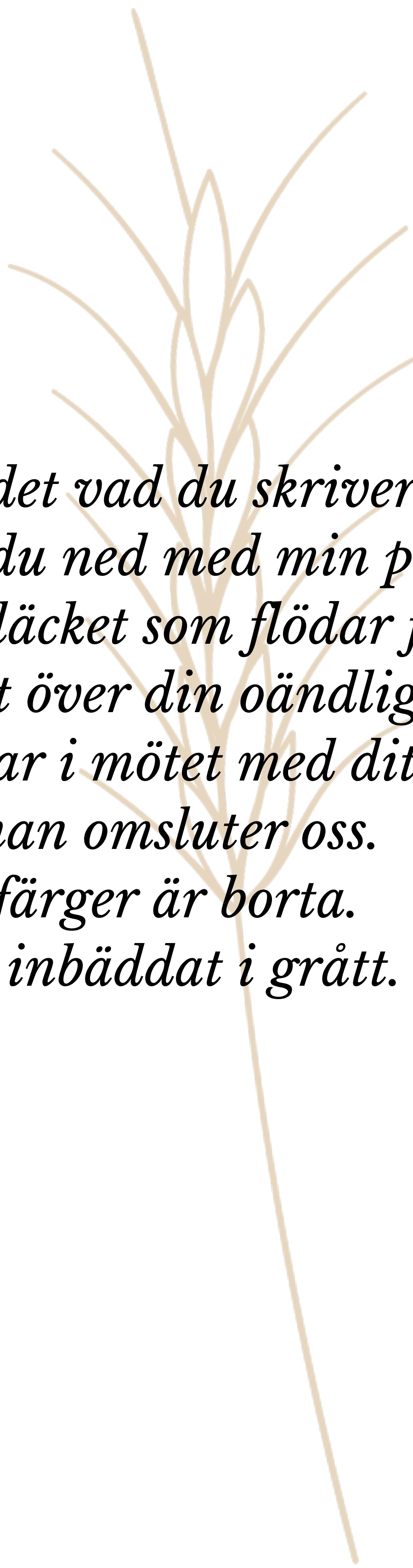
*Varför tar kärleken mig bort från kärleken?
Fader, ta mig hem.*

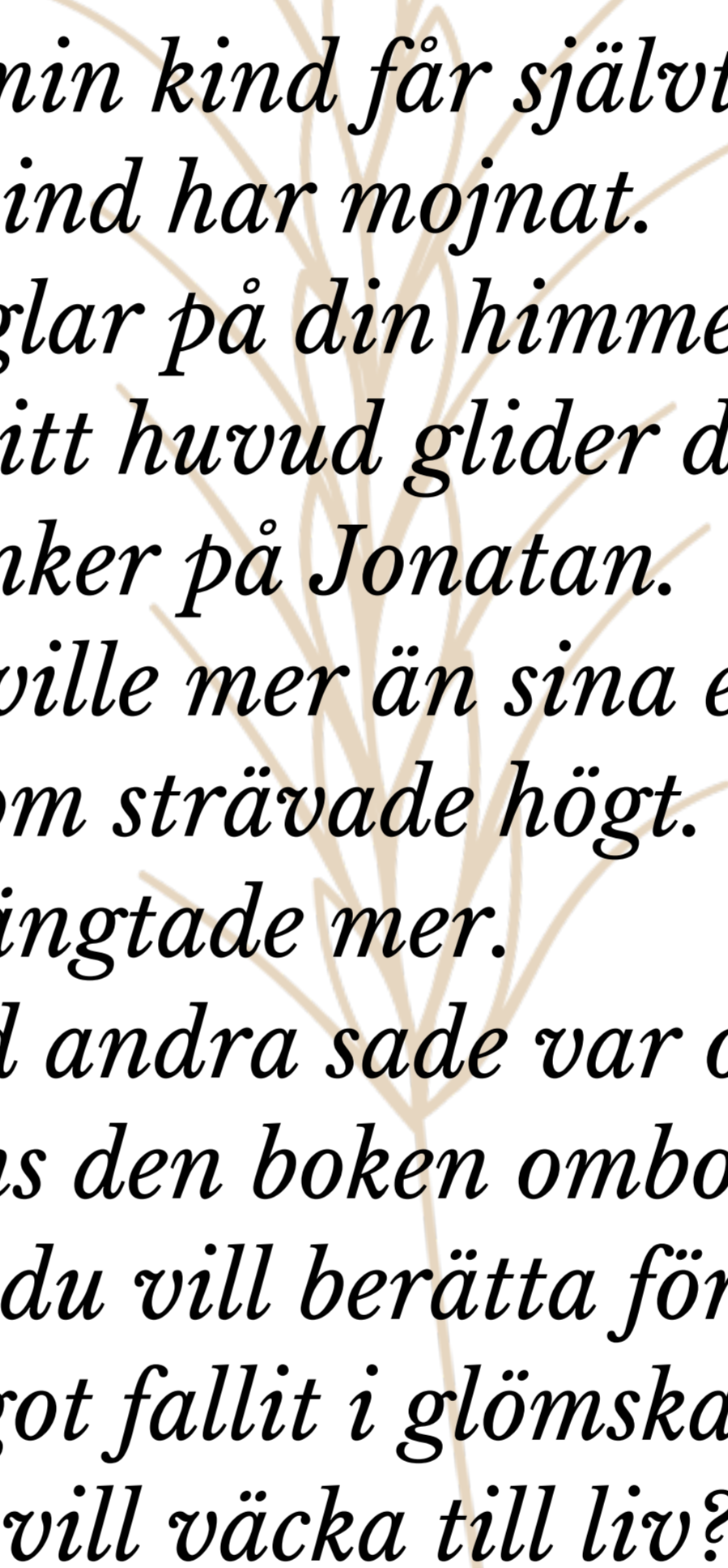

*Jag färdas över havet.
Öppet hav ensam med Herren.
Jag vet inte var jag är.
En okänd värld omger mig.
Är det så här att födas?
Mitt vita ark har du spänt som segel på ditt kors.
Herre, vart för du oss?*

*En loggbok, är det vad du skriver, Herre?
Vad tecknar du ned med min penna?
Vart för oss bläcket som flödar fram?
Jag blickar ut över din oändliga yta.
Vågorna kluckar i mötet med ditt skrov.
Dimman omsluter oss.
Alla färger är borta.
Allt är inbäddat i grått.*

*Tårarna på min kind får självtorka.
Din vind har mojnät.
Måsar seglar på din himmel.
Ovanför mitt huvud glider dem.
Jag tänker på Jonatan.
Måsen som ville mer än sina egna.
Han som strävade högt.
Längtade mer.
Drömde om vad andra sade var omöjligt.
Fader, finns den boken ombord?
Är det något du vill berätta för mig?
Har något fallit i glömska,
som du vill väcka till liv?*

*Jag följde en mås en stund.
Jonatan fann jag inte.
Fågeln tog mig bort.
Snurrade ett varv runt klotet.
Ledde mig ingenvart.
Den sade sig tala om enhet,
men, Herre, dig uteslöt man.
Alla får ingå, utom du.*

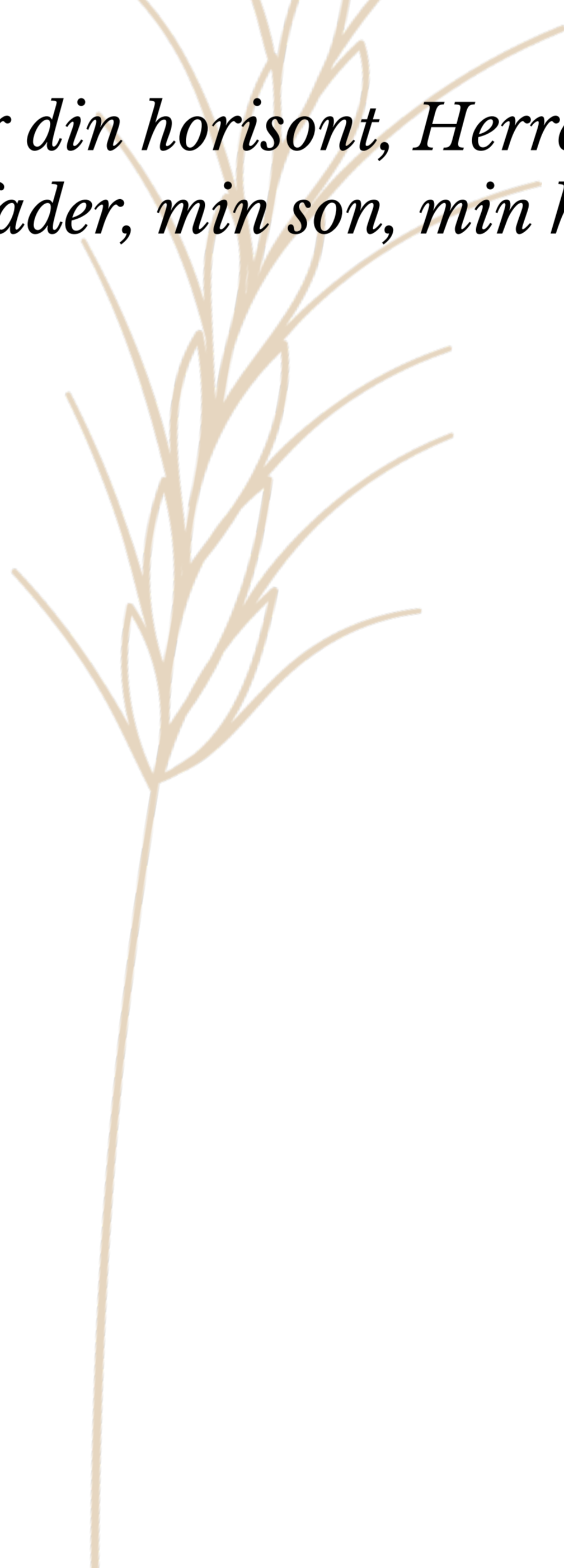
*Jag överger dig inte.
För du är kärleken.
Förlösaren av det gamla liv
som delar upp oss i ett vi och ett dem.
Din ande är ett vi.
Du försonar och återupprättar.
Du talar ett språk.
Kärleken.*

*Herre, låt din ande leda oss på vår färd.
Bred ut dina vingar över oss.
Må Anden blåsa liv i mitt segel,
ge mig kraft och ork,
visa vägen i denna nya värld.*

*En stilla ocean.
Ett okänt hav.
Ditt farvatten guppar jag i.
Allt tycks mig nytt.
Inget är välbekant.*

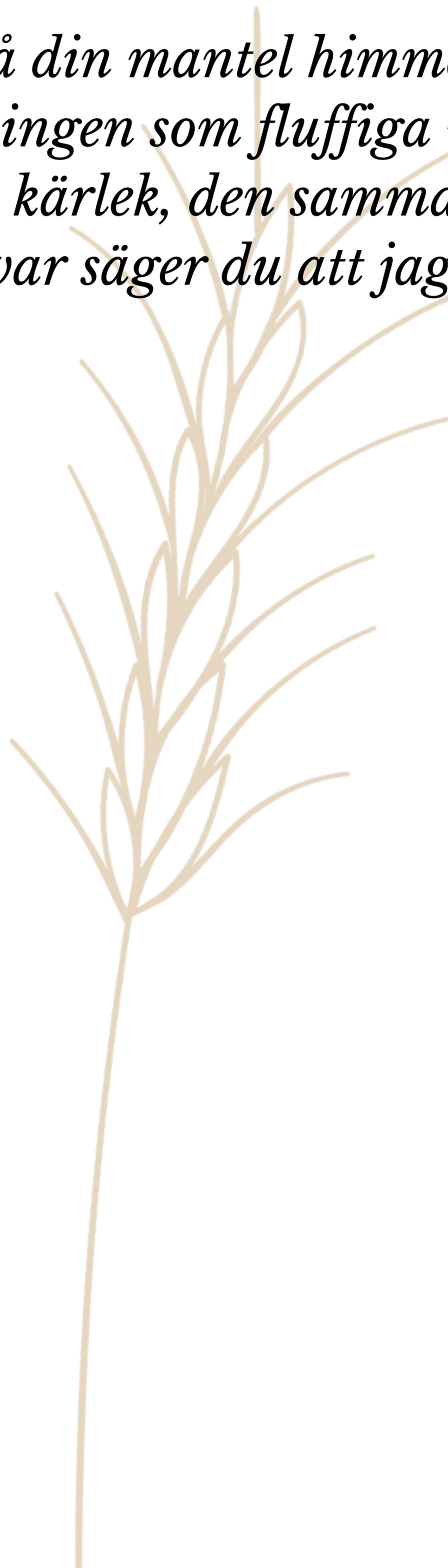
*Var är din horisont, Herre?
Vem är du min fader, min son, min heliga ande?*

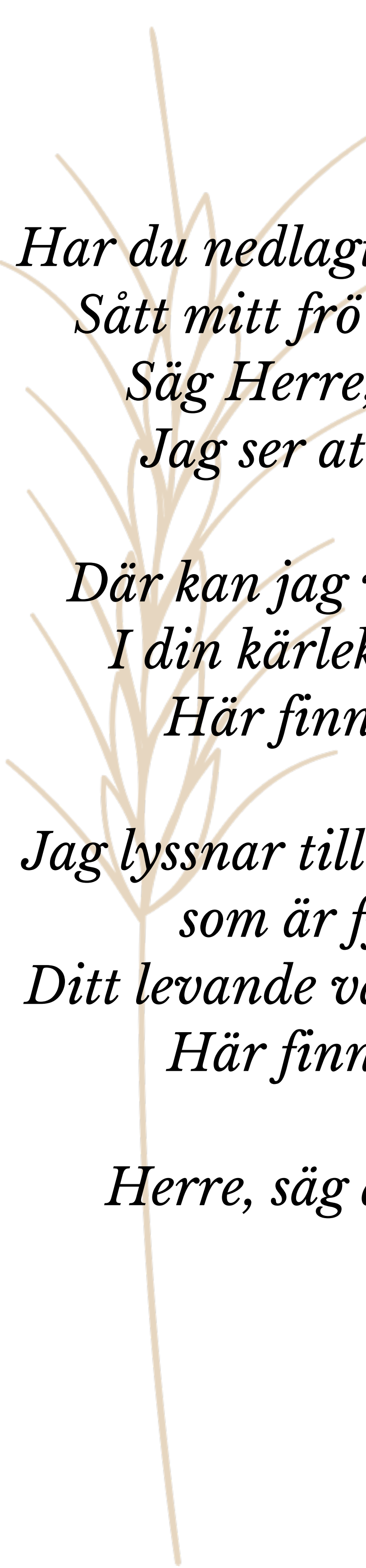

*Innesluten i dina molnbankar.
Som en dyrbar pärla i ditt bankvalv.
Vilande i väven din ande spunnit åt mig.
Inbäddad i din vadderade dimma.*

*Är insidan på din mantel himmelskt grå?
Är stoppningen som fluffiga moln?
Är sömnen din kärlek, den sammanhållande?
Herre, var säger du att jag är?*

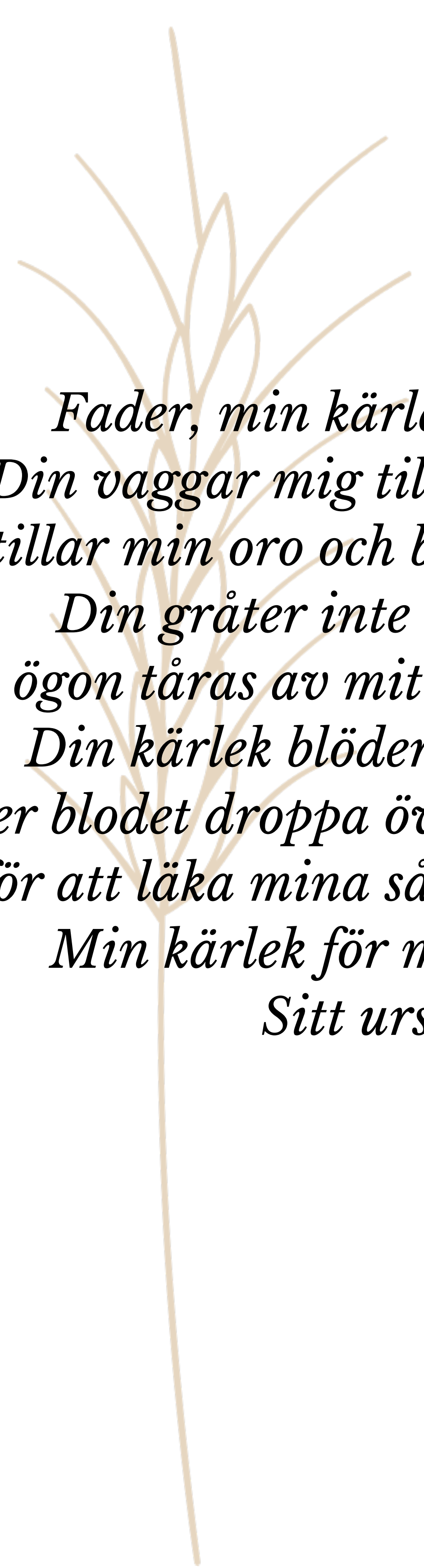
*Har du nedlagt mig i ditt hjärta?
Sått mitt frö i din goda jord.
Säg Herre, att det är så.
Jag ser att det är gott.*

*Där kan jag växa och slå rot.
I din kärlek bär jag frukt.
Här finns evigt ljus.*

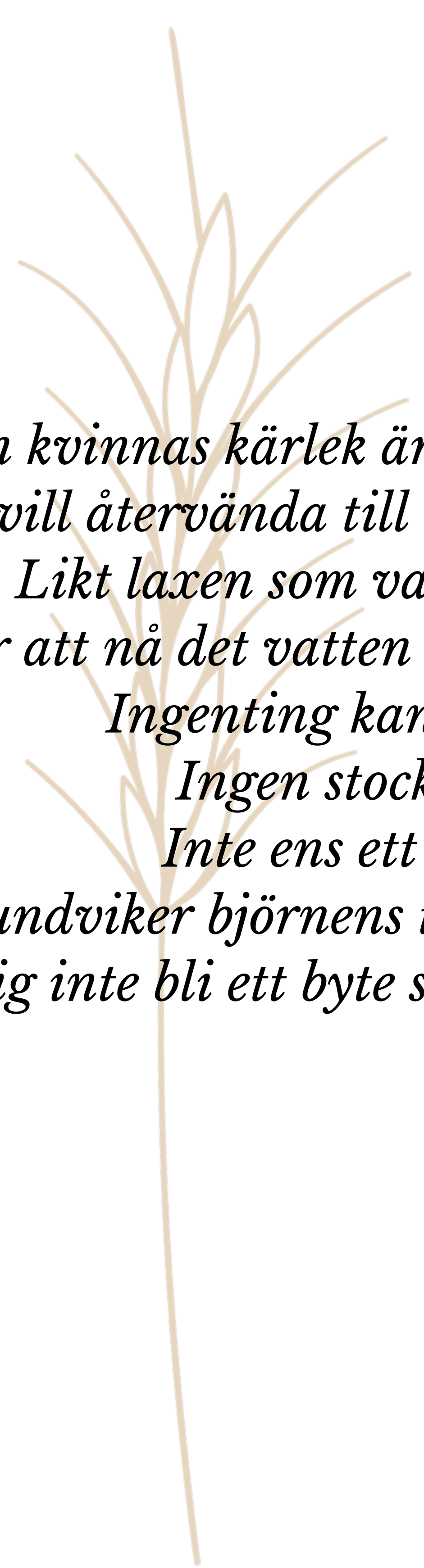
*Jag lyssnar till en porlande bäck
som är fylld av liv.
Ditt levande vatten rinner fram.
Här finns växtkraft.*

Herre, säg att det är sant.

*Fader, min kärlek är ej som din.
Din vaggar mig till sömns om natten.
Din stillar min oro och bäddar in mig i din frid.
Din gråter inte av egen smärta.
Dina ögon tåras av mitt lidande och min sorg.
Din kärlek blöder inte av sig själv.
Du låter blodet droppa över mig för att ge mig liv,
för att läka mina sår och hela min själ.
Min kärlek för mig hem till dig.
Sitt ursprung.*

*En kvinnas kärlek är full av hemlängtan.
Jag vill återvända till där jag kommer ifrån.
Likt laxen som vandrar uppströms
för att nå det vatten där hon kom till liv.
Ingenting kan hindra mig.
Ingen stock eller sten.
Inte ens ett vattenfall.
Jag undviker björnens tass med Herrens hjälp.
Jag låter mig inte bli ett byte som fångas in, flås och äts upp.*

*Herren formade mig i moderlivet.
Han gav mig både karta och kompass.
Hjärtat minns sin födsloplats.
Kroppen vet vägen hem.
Med Herrens andetag kan jag flyga.
Hoppa upp för det branta stup jag en gång kastades ut för.
Jag har varit här förut.
Jag vet det salta och det söta vattnet,
och det bräckta där urskiljningen görs.
Jag är som räkan som läggs i det söta,
men får liv och kraft i det salta
och sedan återvänder.*

*Fader, du leder mig tillbaka.
Du vill ge mig en plats här i livet.
Du vill att jag leker i ditt levande vatten
och förökar kärleken.
Många är de yngel du lagt i mig.
Du leder mig hem till platsen där de föds.
Min kropp är full av ägg.
Jag bär på en värdefull last.
Du har gjort mig havande med kärleken.
Fader, det är en ära att vara din,
att vara älskad utav dig,
att bära dina ägg.*

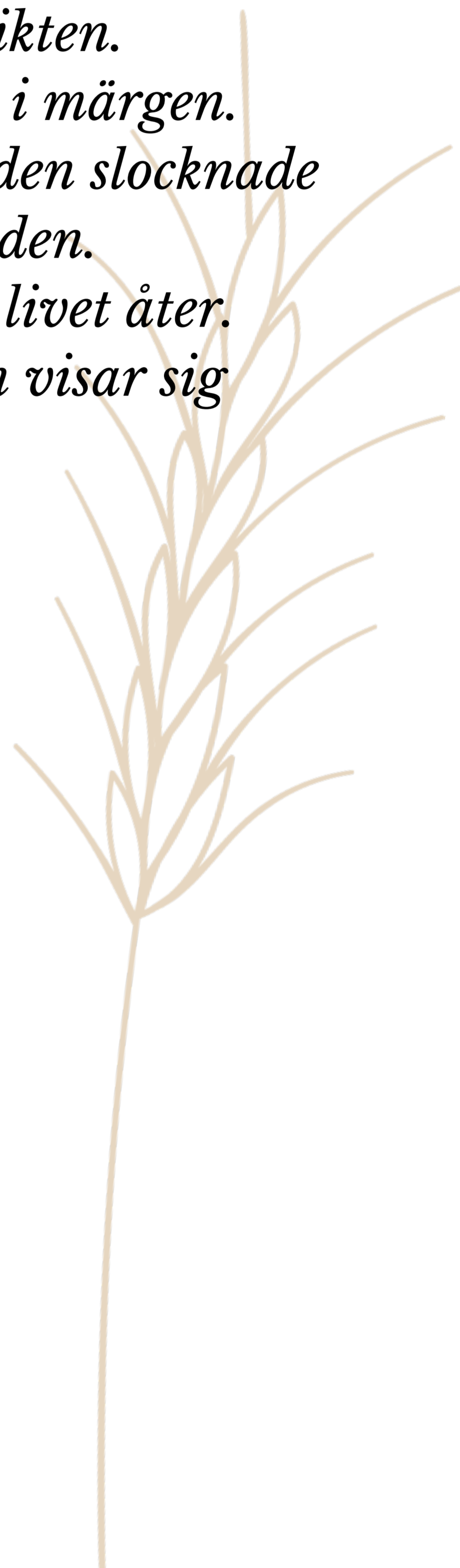

*En kall bris rör vid min kind.
Hans klippa täcks av snö.
Han rör sig mot kylan.
Vinter råder hos honom.
I mig viskar våren att hon är på väg.
Islossningen är över.
Friskt vatten kommer med vårfloden.*

*Han släppte taget om den som har honom kär.
Gav sig iväg bort från de bröst
som ville amma honom och ge tröst.
Sin egen stav och käpp vill han vara.
Han kände ej igen kärleken.*

*Ner ska han fara.
Utför alptoppens vägg.
Ner i en dalgång där jag inte längre väntar.
Där möts han av ensamheten
som tålmodigt står kvar, även för honom.*

*Vaka över honom Fader,
när snön yr upp och skymmer sikten.
Värm honom när kylan söker sig in i mörget.
Trösta honom när han upptäcker att elden slocknade
då han gav sig iväg bort från den.
Visa honom hans egen glöd som ger livet åter.
Fyll honom med nåd när sanningen visar sig
iklädd övergivenhet.*

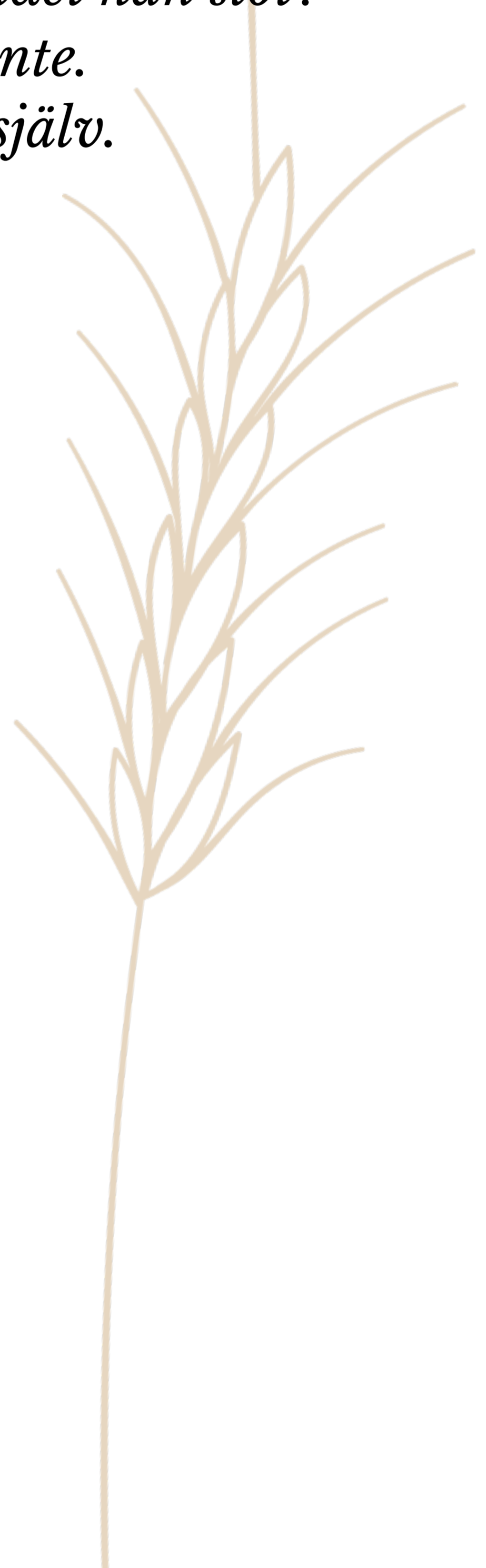
*Anden och bruden säger: "Kom!"
Det är allt jag kan svara: "Kom!"*

*Vintern är över.
Våren vill bryta fram.
Jag vill leka.
Jag vill älska.
Sådan är en kvinnas kärlek.
Fyllt av liv.
Fyllt av lust.
Ett med Skapelsen.
I händerna på Skaparen.
Jag återvänder inte till det gamla förbundet
och ett liv i synd.
Jag är återlöst.
Kärleken har funnit mig.
Nåden satte mig fri.*

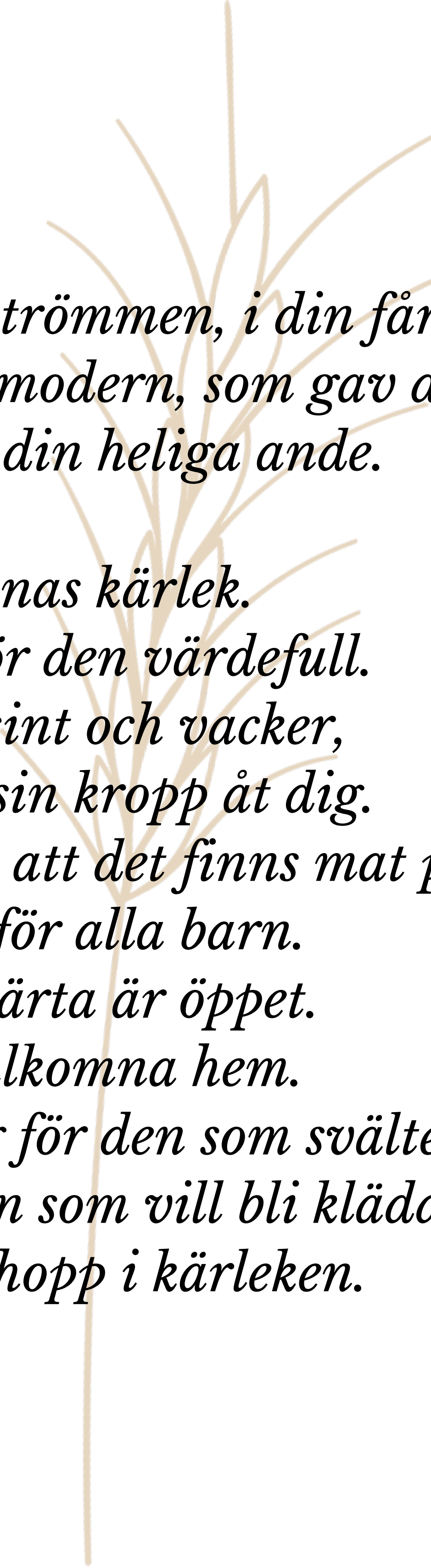
*Jag vill lösa in de löften som Herren ger.
Ta emot det arv som står i mitt namn*

*Han följde med mig ner.
Följer han med mig upp?
Kommer han till bröllopfesten?
Tar han sin plats vid min sida?
Går han hela vägen?
Eller bryter han handslaget och förbundet han slöt?
Fader, dina stigar förstår vi inte.
Dina val tycks strida mot dig själv.
Vi ser till oss själva.
Du ser till din evighet.*

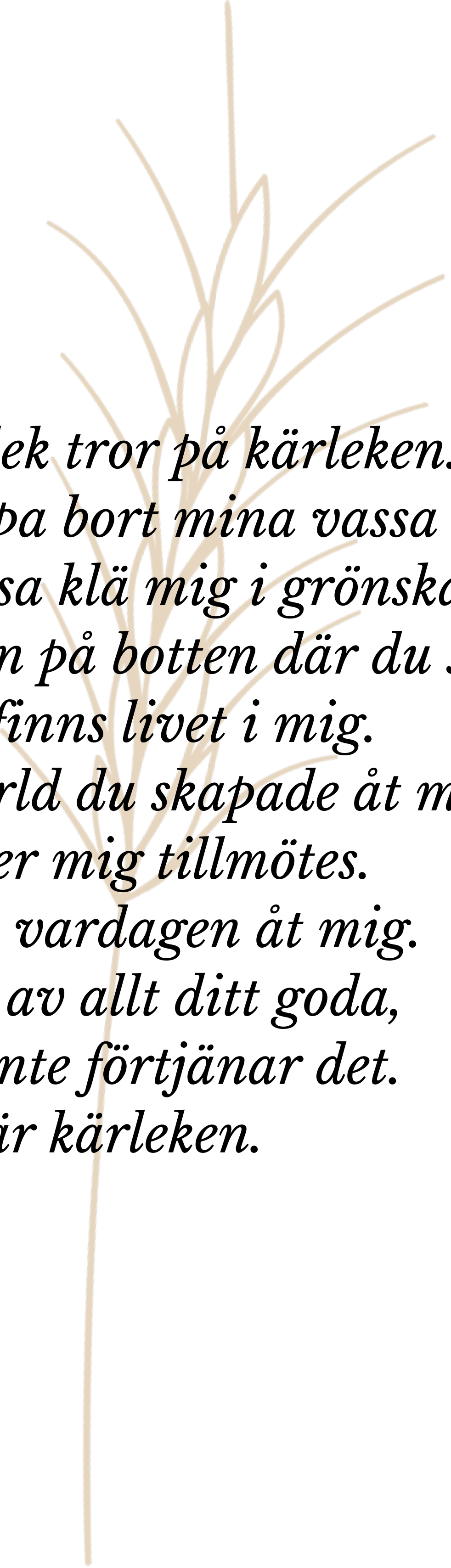

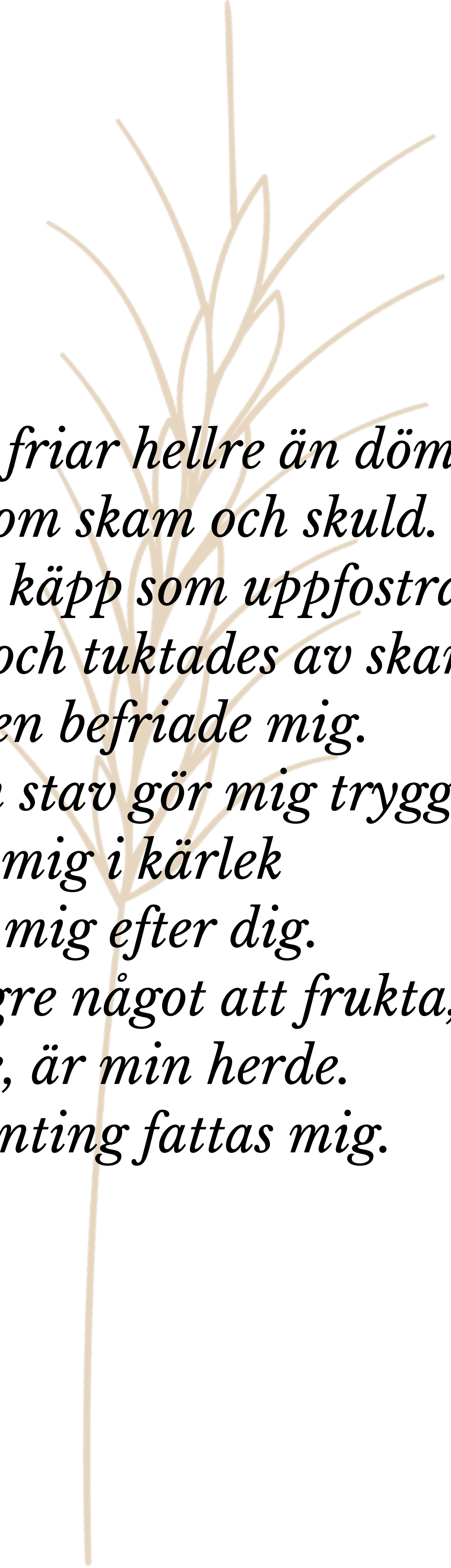

*Jag simmar mot strömmen, i din fåra.
Jag prisar henne salig, modern, som gav dig sitt ja
och tog emot din heliga ande.*

*En kvinnas kärlek.
Fader, du gör den värdefull.
Den är ömsint och vacker,
villig att ge sin kropp åt dig.
Den värnar livet, ser till att det finns mat på bordet
och plats för alla barn.
Hennes hjärta är öppet.
Alla är välkomna hem.
Hon går hungrig för den som svälter
och naken för den som vill bli klädd.
Hon finner hopp i kärleken.*

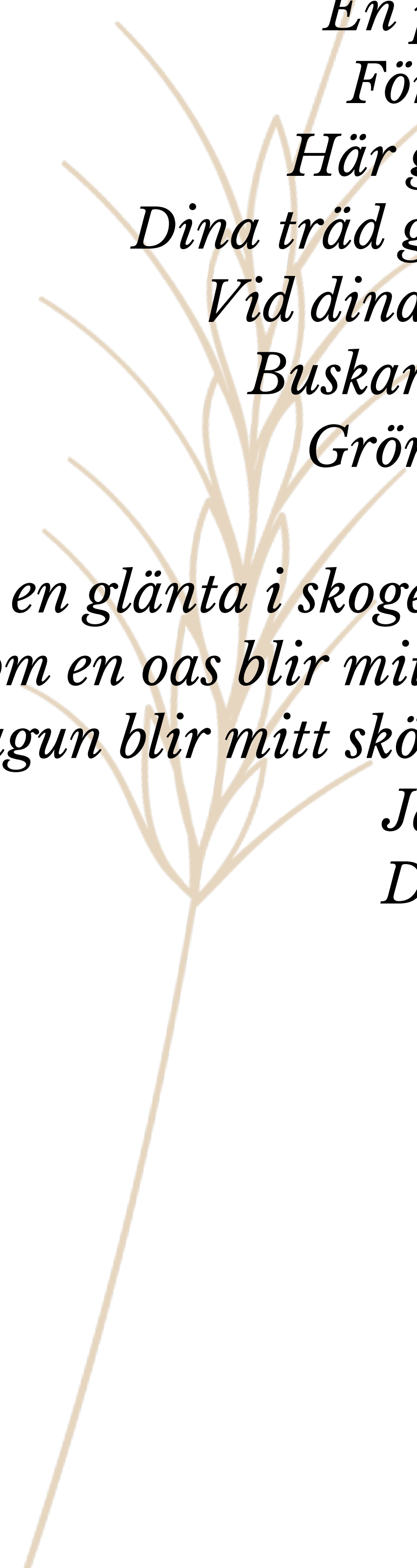

*En kvinnas kärlek tror på kärleken.
Jag låter ditt vatten slipa bort mina vassa kanter.
Jag låter din mossa klä mig i grönska.
Jag rullar fram som en sten på botten där du strömmar.
Under ytan finns livet i mig.
Levande är den värld du skapade åt mig.
Livet kommer mig tillmötes.
Du dukar fram vardagen åt mig.
Jag får ta del av allt ditt goda,
även när jag inte förtjänar det.
Sådan är kärleken.*

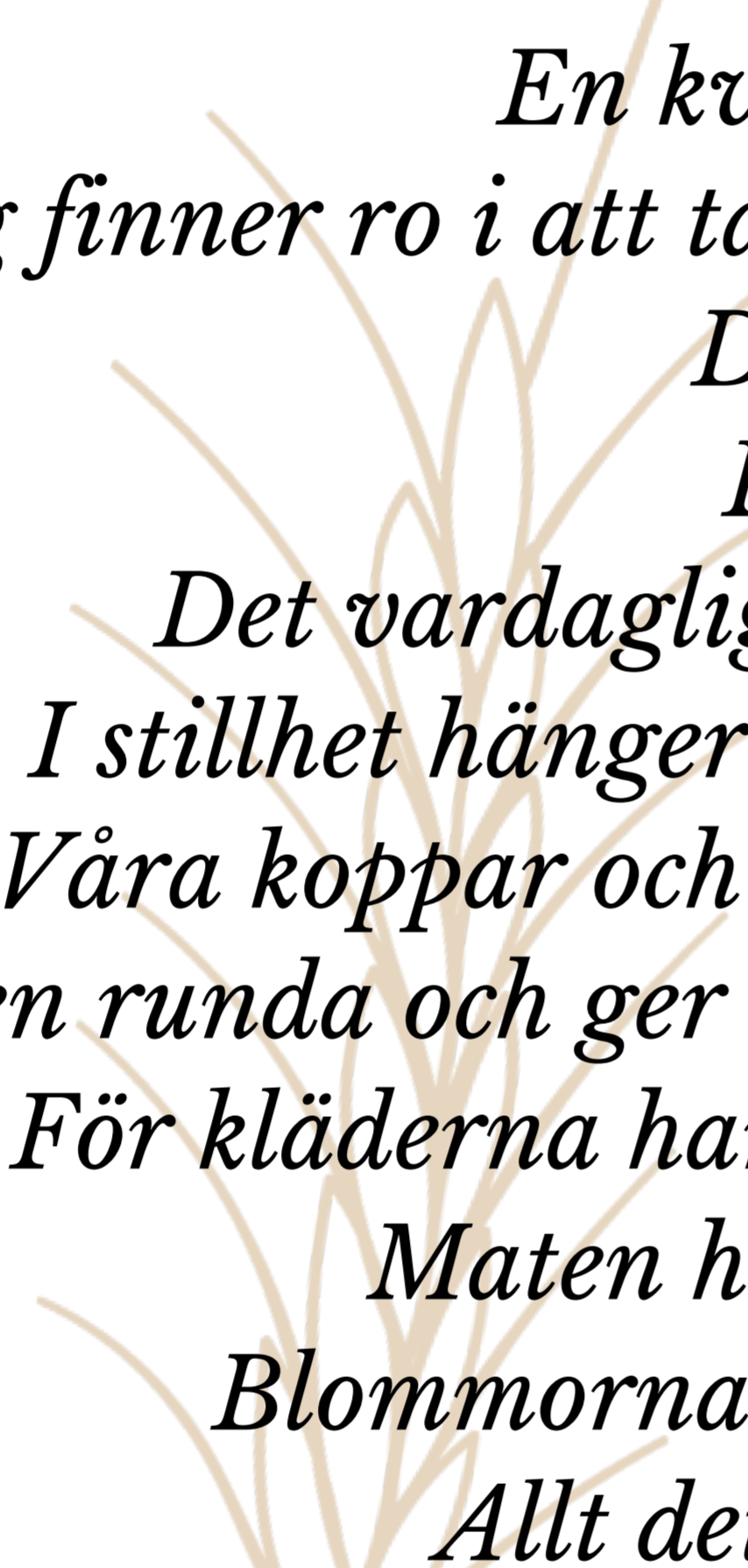
*En kvinnas kärlek friar hellre än dömer,
för hon vet allt om skam och skuld.
De var den stav och den käpp som uppfostrade mig.
Jag leddes av skulden och tuktades av skammen.
Innan Herren befriade mig.
Din käpp och din stav gör mig trygg.
Du leder mig i kärlek
och formar mig efter dig.
Det finns ej längre något att frukta,
ty du Herre, är min herde.
Nu skall ingenting fattas mig.*

*Nu väntar mig ett stilla vatten att leva i.
En plats för lek.
För kärleken.
Här grönskar det.
Dina träd ger skugga och mat.
Vid dina fötter vilar jag.
Buskar bjuder på bär.
Gröna, röda, blå.*

*Likt en glänta i skogen blir mitt ansikte inför dig.
Som en oas blir mitt hjärta när du älskar mig.
En lagun blir mitt sköte när jag formas av kärleken.
Jag är din.
Du är min.
Vi är.*

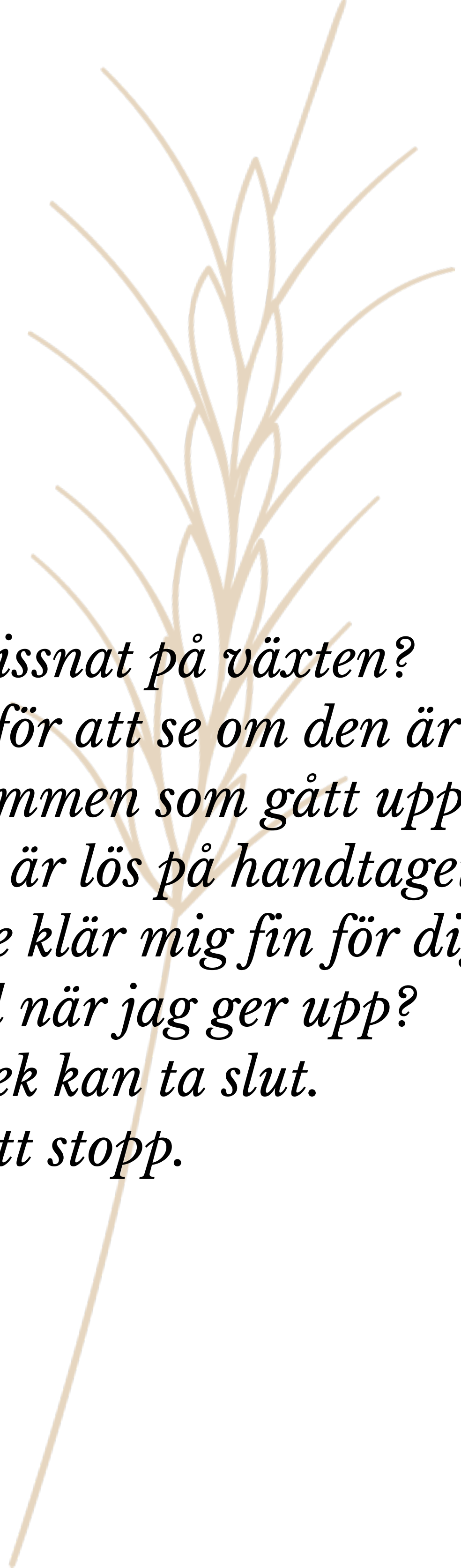

*En kvinnas kärlek.
Jag finner ro i att ta vara på det jag redan har.
Det enkla.
Det lilla.
Det vardagliga finner jag dyrbart.
I stillhet hänger jag våra kläder på tork.
Våra koppar och tallrikar diskas jag upp.
Jag går en runda och ger blommorna en välbehövlig skvätt.
För kläderna har varit på våra kroppar.
Maten har vi dukat upp.
Blommorna ger liv och grönska.
Allt detta är kärleken.*

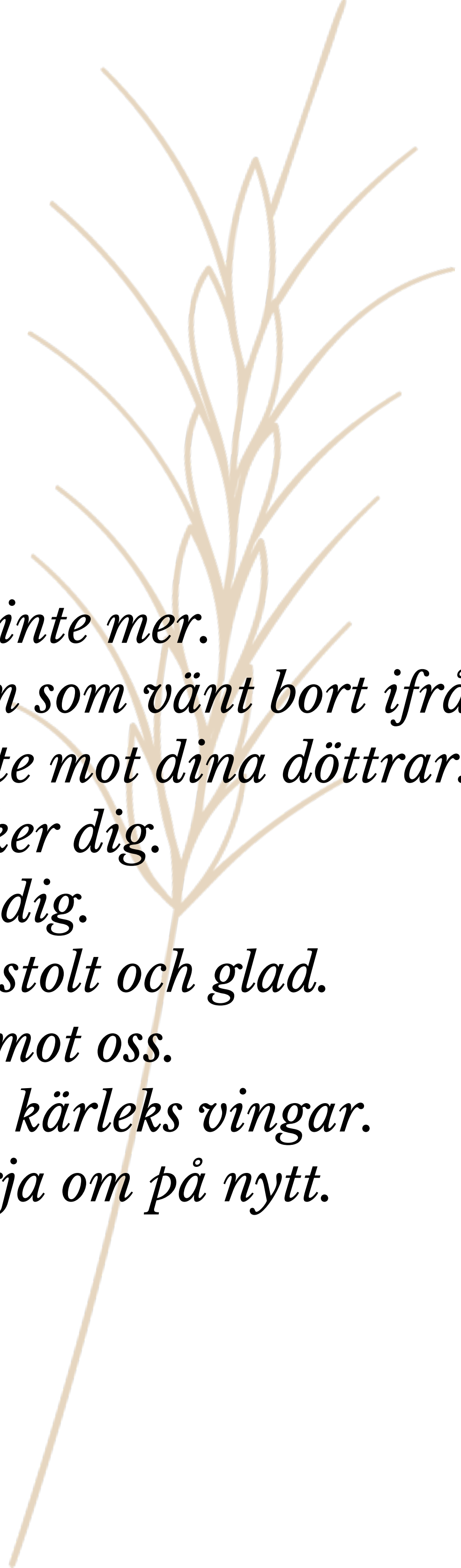

*Jag drömmer inte om framgång
och om pengar på hög.
Jag längtar efter att hänga upp kalsonger
jämte mina trosor när vårsolen tittar fram.
Jag längtar efter att samla hans kärleksbrev på hög.
Jag vill se hans tandborste luta sig mot min.
Jag vill trängas i vår soffa
och koka kaffe åt två.
En kvinnas kärlek.
Den vet vad som är viktigt.
Vad som inte kan bytas ut.*

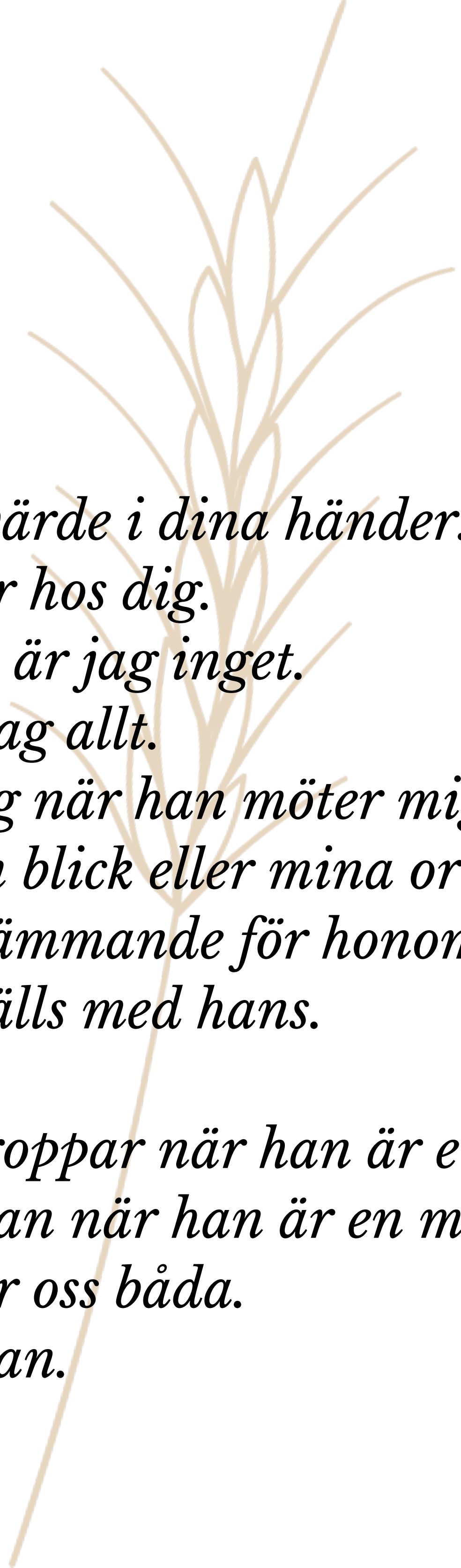

*Ser du bladen som vissnat på växten?
Stoppar du fingret i jorden för att se om den är torr?
Lägger du märke till sömnen som gått upp?
Känner du skruven som är lös på handtaget?
Ser du att jag inte längre klär mig fin för dig?
Lägger du märke till när jag ger upp?
En kvinnas kärlek kan ta slut.
Det finns ett stopp.*

*Fader, gråt inte mer.
Spill inte fler tårar på honom som vänt bort ifrån dig.
Fader, vänd ditt ansikte mot dina döttrar.
Vi som söker dig.
Älskar dig.
Och vill göra dig stolt och glad.
Fader, ta emot oss.
Omslut oss med din kärleks vingar.
Fader, låt oss börja om på nytt.*

*Herre, du håller mitt värde i dina händer.
Mitt liv vilar hos dig.
I mannens ögon är jag inget.
I dina är jag allt.*

*Han känner inte igen dig när han möter mig.
Han söker dig inte i min blick eller mina ord.
Min andedräkt är för främmande för honom.
Min kropp jämförs med hans.*

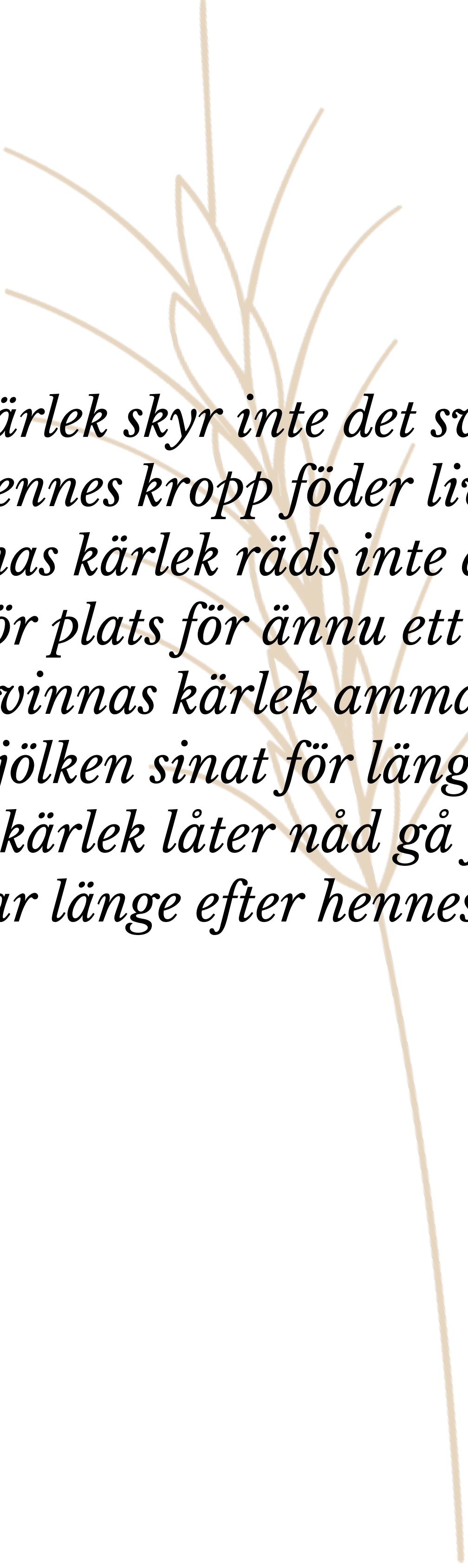
*Herre, vi bär honom i våra kroppar när han är ett barn.
Vi bär honom i våra hjärtan när han är en man.
Du Fader, bär oss båda.
Inte han.*

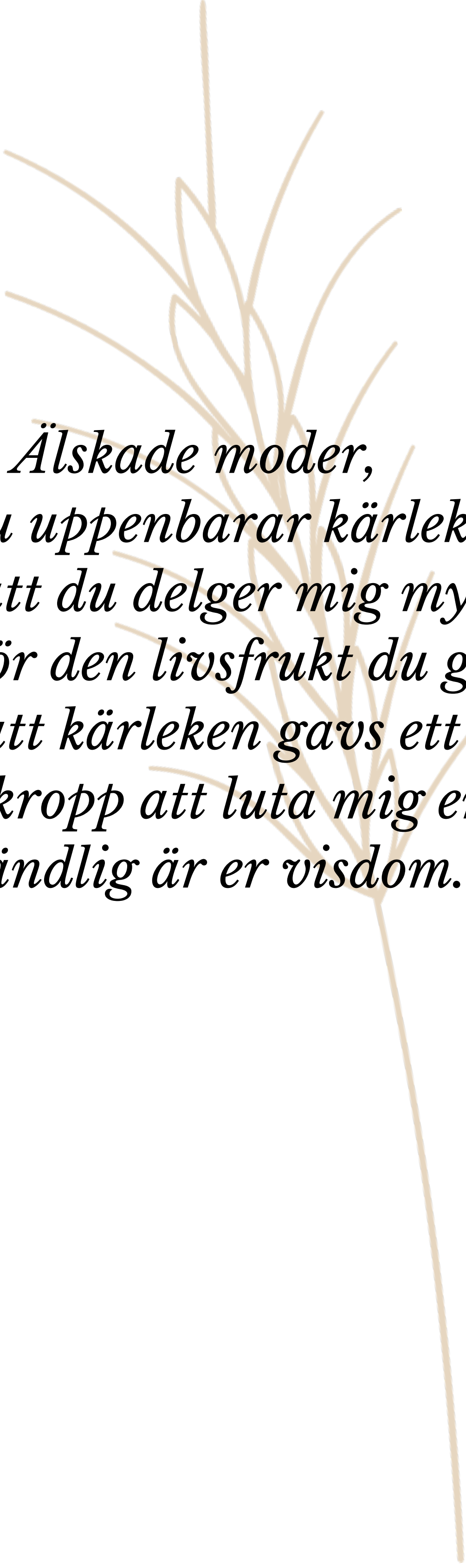

*"Jerusalems döttrar, stör inte kärleken,
väck den inte förrän den själv vill."*

*Fader, i dina händer vilar tiden.
Du är morgonen som nalkas.
Din är väckelsen, uppvaknandet och uppstigningen.
En kvinnas kärlek öppnar sig för Herrens liv.
En kvinnas kärlek är i tid till bröllopet,
befruktningen, förlossningen, dopet
och döden när den måste till.*

*En kvinnas kärlek skyr inte det svåra i livet,
ty hennes kropp föder liv.
En kvinnas kärlek räds inte döden.
Hon gör plats för ännu ett liv.
En kvinnas kärlek ammar
trots att mjölken sinat för länge sedan.
En kvinnas kärlek låter nåd gå före nöd.
Den lever kvar länge efter hennes bortgång.*

*Älskade moder,
tack för att du uppenbarar kärleken för mig.
Tack för att du delger mig mysteriet.
Tack Gud, för den livsfrukt du gav åt oss.
Tack för att kärleken gavs ett ansikte
och en kropp att luta mig emot.
Oändlig är er visdom.*

Den som söker, finner vad hon söker.

*Jag sökte inte en väg eller min väg,
utan vägen som leder hem.*

*Jag sökte inte en sanning eller min sanning,
utan sanningen om var jag kommer ifrån.*

*Jag sökte inte ett liv eller mitt liv,
utan livet som rymmer då, nu och sedan.*

Jag sökte och jag fann.

*Ingen längtan är så stark som hemlängtan.
Ingen kraft så stark som kärleken.
Ingen är så tålmodig och god som människokroppen.
Allt tror den.
Allt bär den.
Allt vill den.
Även när vi skändar den.*

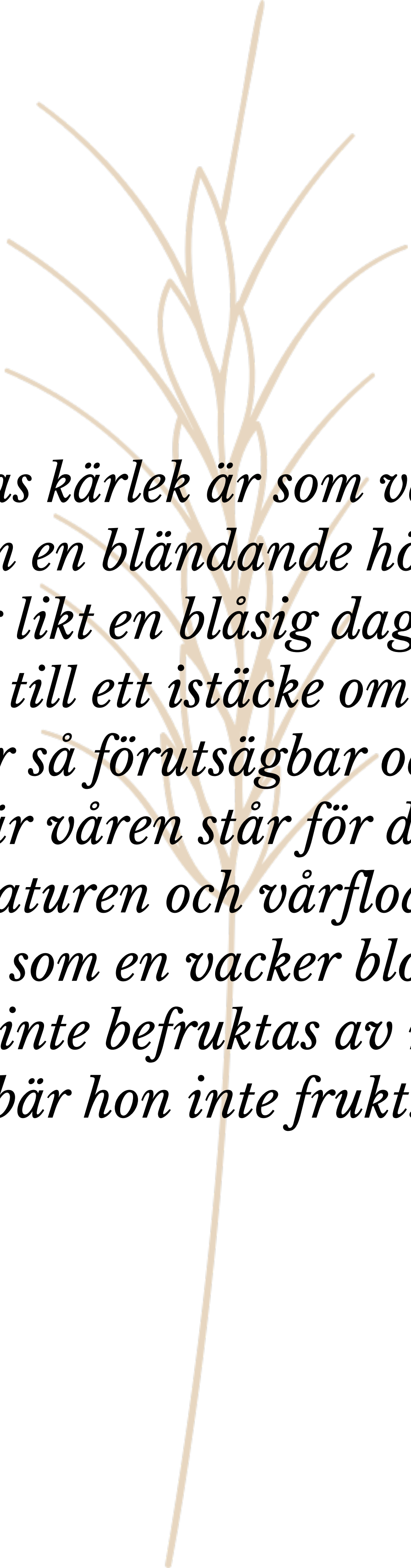
*Kvinnan ger liv åt den säd som hennes kropp tar emot.
Den accepterar och omsluter med sin kärlek.
Som en mussla är den.
Den förvandlar sandkorn till pärlor.*

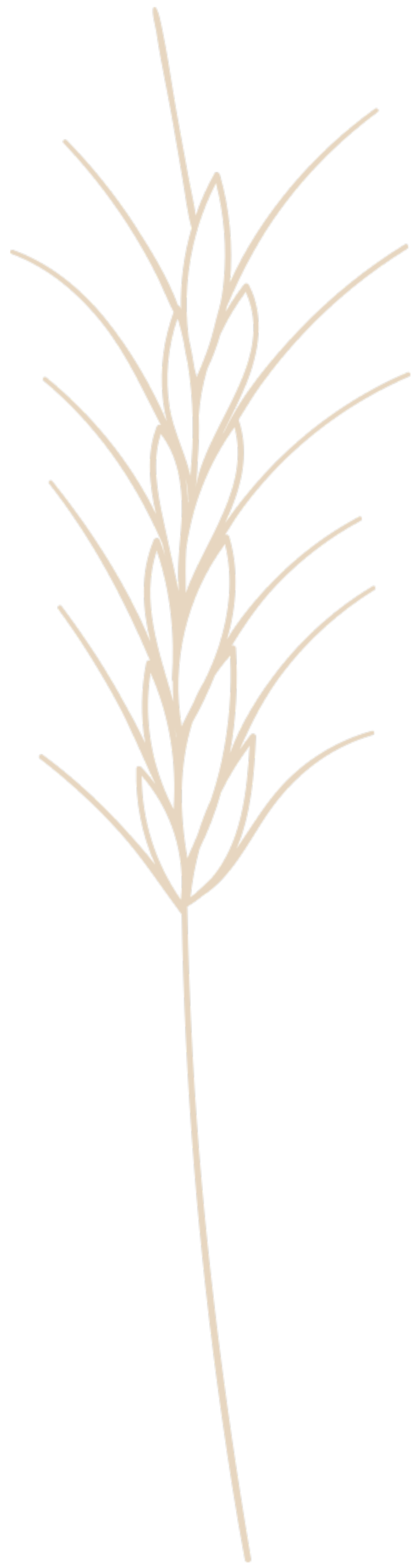
*Helig är min kropp som kvinna.
Livet är nedlagt i mig.
Jag är fruktbar även när barnen slutat komma.
Då är jag fruktsam för Gud.
Min kropp är som ett landskap fyllt av liv.
Kullar, dalgångar, öknar och en lagun.
Rännilar av tårar bildar bäckar med renaste källvatten.
Den glödande lavan ger upphov till nytt liv och nytt land.
Årstiderna drar mig inåt och utåt.
Organisk är min tillväxt.*

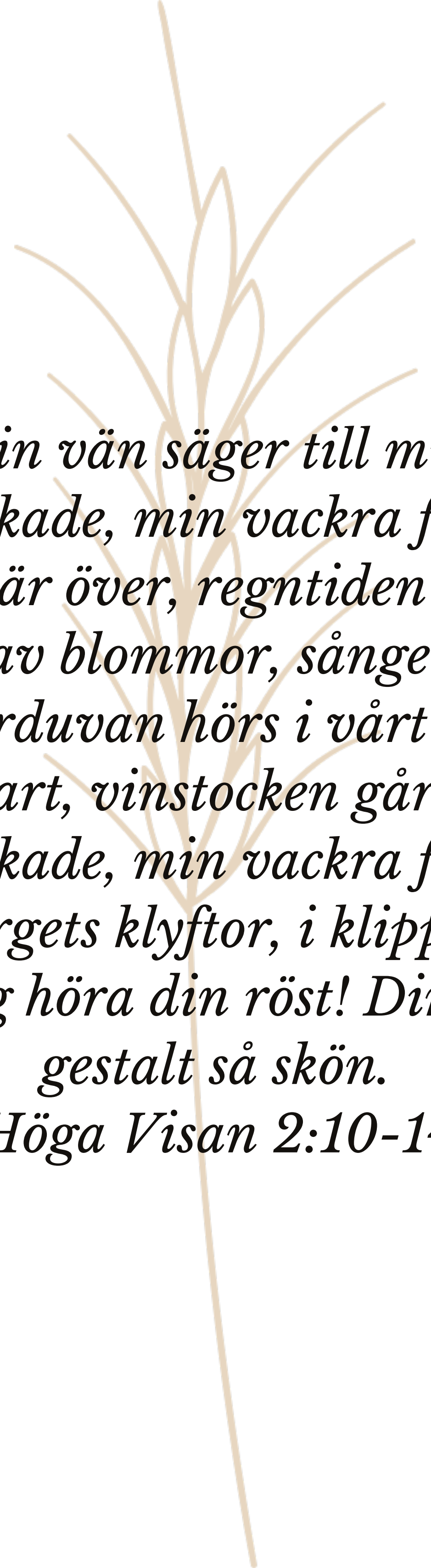

*En kvinnas kärlek är som väderleken.
Den skiner som en bländande högsommardag.
Den stormar likt en blåsig dag i november.
Den blir till ett istäcke om vintern.
Och den är så förutsägbar och pålitlig,
att när våren står för dörren
då stiger temperaturen och vårfloden bryter fram.
En kvinnas kärlek är som en vacker blomma på äppelträdet.
Om den inte befruktas av mannen,
bär hon inte frukt.*

*Min vän säger till mig:
Kom, min älskade, min vackra flicka, kom ut!
Vintern är över, regntiden är förbi.
Marken täcks av blommor, sångens tid är inne,
turturduvan hörs i vårt land.
Fikonträdet får kart, vinstocken går i doftande blom.
Kom, min älskade, min vackra flicka, kom ut!
Min duva bland bergets klyftor, i klipphyllans gömsle, låt
mig se dig, låt mig höra din röst! Din röst är ljuv, din
gestalt så skön.
(Höga Visan 2:10-14)*

Marie Ek Lipanovska

Jag har ett förflutet som journalist och krönikör. Sedan 2007 har jag publicerat texter digitalt och gett ut böcker om min kärlek för Jesus, kvinnan och mannen. Också genom konst och illustrationer sprider jag min tro på Guds kärlek.

Den 19 januari 1999 mötte jag Gud. Sedan dess har jag velat leva i vår Faders villkorlösa kärlek och sökt det ljus och den djupa frid som uppenbarade sig för mig den tisdagkvällen.

I september 2008 kom Jesus till mig. Jag kunde inte motstå att följa honom. Både eufori och smärta, himmelska frukter och jordiska förluster har livet ihop med Jesus serverat mig.

Söndagen den 18 maj 2014 drabbades jag av Andens kärlek. Sedan dess har jag velat leva naken inför både Gud och mannen. I sanning sådan jag är och med allt Gud nedlagt i mig.

MINA BÖCKER

Fundra - en samling krönikor, 2011

För Guds skull, 2012

Tid att lyssna, 2012

Ömhetsbevis – illustrerad, 2018

Med Ordet du gav mig, berättar jag om kärleken, 2018

Herrens älskarinna, 2019

Stunder av ömhet och närhet - kortnoveller, 2022

Kärt barn har många namn - konsthäfte, 2023

Kristus i kvinnan, Kvinna i Kristus- illustrerad, 2024

ANTOLOGIER

*Heal My Voice/Heal My Voice Sweden antologier -
medförfattare/utgivare**

Empowered Voices: True Stories by Awakened Women, 2012

Värdefulla Röster, 2013*

Frigörande Röster, 2014*

*Sensual Voices: True Stories by Women Exploring Desire and
Connection, 2015**

*Innovative Voices: True Stories by Women Awakening a New
World, 2017*

©Marie Ek Lipanovska, 2024

www.marieeklipanovska.se

